

סדר הלימוד ליום ט"ז חשוון:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

הורה יד

ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו,
ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם ויראו.
ויאמר להם יעקב אביהם אתי שבלתם, יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה (בראשית מ"ב).

א כי יראה ואהבה אי אפשר לקבל, כי אם על ידי צדיקי הדור,
כי הצדיק הדור הוא המגלה היראה והאהבה.

כי הצדיק מבקש ומחפש תמיד לגלות הרצונות של השם
יתברך. כי יש בכל דבר רצון השם יתברך, הן

בכלל הבריאה, דהינו מה שהשם יתברך רצה לברא את העולם
בכלל, וכן בפרטי הבריאה, בכל דבר ודבר בפרט, יש רצון השם
יתברך, דהינו שהשם יתברך רצה שזה הדבר יהיה כך: בתמונה
הזאת ובכח הזה ובטבע הזאת, ודבר אחר יש לו תמונה אחרת
וכח אחר וטבע והנהגה אחרת.

והצדיק מחפש ומבקש תמיד אחר אלו הרצונות, להשיג
ולידע רצון השם יתברך בכל דבר, כגון: מפני מה

היה רצון השם יתברך שהארי יהיה לו כח וגבורה כזו, ובזו
התמונה, ובזאת הטבע והנהגה שיש לארי; ולהפך, יתוש קטן
הוא חלש כח מאד, ויש לו טבע ותמונה והנהגה אחרת. וכן
בפרטי פרטיות, כגון בהאריה בעצמו: מפני מה זה האיבר של
האריה צורתו כך, ויש לו כח וטבע כזאת, ואיבר אחר יש לו צורה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תססג - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צדק מקוה שיהי צדק מצדו רבנו יהיה תיקון רב" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אַחֲרַת וְכַח וְטַבַּע וְהִנְהִיגָה אַחֲרָת. וְכֵן בְּשָׂאָר כָּל הַבְּרוּאִים שְׂבַעֲוֹלָם - דּוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר - שְׂבַכְלָם יֵשׁ שְׁנוּיִים רַבִּים לְאִין מִסְפָּר בֵּין כָּל אֶחָד לַחֲבֵרוֹ, וְכֵן בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּיִים רַבִּים בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת בֵּין כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּעֶשְׂבִים וְאֵילָנוֹת וּשְׂאָר פִּרְטֵי הַבְּרִיאָה, שְׂבַכְלָם יֵשׁ שְׁנוּיִים רַבִּים מְאֹד בְּתַמוּנֹתֵיהֶם וּבְכַחוֹתֵיהֶם וְהִנְהִיגוּתֵיהֶם; וְהַכֹּל הָיָה מִחֲמַת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂרָצָה שְׂרָצָה יִהְיֶה כָּךְ וְזֶה כָּךְ. וְהַצְּדִיק מִחֲפֵשׁ תָּמִיד אַחֲרֵי אֱלֹהֵי הַרְצוֹנוֹת, וּמְשִׁיג וּמוֹצֵא אוֹתָם עַל-יְדֵי הַהִתְפָּאָרוֹת שְׂמוֹצֵא בְּיִשְׂרָאֵל בְּכֹלל וּבְפִרְט וּבְפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת.

כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לֹא נִבְרָא אֱלֹהֵי בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ: 'בְּרֵאשִׁית - בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, שְׂנִקְרָא רֵאשִׁית' (ויק"ר פל"ו) כִּי 'יִשְׂרָאֵל עָלָה בַּמַּחְשָׁבָה תְּחִלָּה' (ב"ר פ"א), דְּהֵינּוּ שְׂהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ צָפָה הַהִתְפָּאָרוֹת וְהַשְׁעֵשׂוּעִים שִׁיקְבֵּל מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (ישע"הו מ"ט): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר", וּבְשִׁבִיל זֶה בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם. נִמְצָא, שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ נִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל הַהִתְפָּאָרוֹת שִׂיתְפָּאָר בְּיִשְׂרָאֵל, וְזֶה הָיָה כִּלְל הַבְּרִיאָה, דְּהֵינּוּ שְׂכִלְל הַבְּרִיאָה הָיָה בְּשִׁבִיל כִּלְל הַהִתְפָּאָרוֹת שִׁיקְבֵּל מִיִּשְׂרָאֵל.

וְכֵן פִּרְטֵי הַבְּרִיאָה הוּא בְּשִׁבִיל פִּרְטֵי הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כִּי יֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַהִתְפָּאָרוֹת בְּפִרְטִיּוֹת, שְׂהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאָר עִמּוֹ בְּפִרְטִיּוֹת, וְאַפְלוּ בְּפָחוֹת שְׂבִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֵלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שֵׁשֵׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עֲלָיו, כִּי נִקְרָא פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בּוֹ הַהִתְפָּאָרוֹת פִּרְטֵי, שְׂהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאָר עִמּוֹ בְּפִרְטִיּוֹת. וְכֵן בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, כִּי יֵשׁ בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַהִתְפָּאָרוֹת אַחֲרָי. וְיֵשׁ לְפָעֻמִּים שְׂאֵיזֶה פָּחוֹת שְׂבִיִּשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נְעֻנּוּעַ עִם הַפֶּאֶה שֶׁלוֹ, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ

לוּ הִתְפָּאֲרוּת גְּדוֹל גַּם מִזֶּה.

וְהִצַּדִּיק, עַל־יְדֵי שְׂמִבְקָשׁ וּמַחֲפֵשׁ תָּמִיד, וּמוֹצֵא הִתְפָּאֲרוֹת שֵׁישׁ בְּיִשְׂרָאֵל בְּכֹל וּבְפָרֵט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, בְּכֹל אֵיבָר וּתְנוּעָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹדֵעַ וּמִשִּׁיג כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִיָּה לוֹ בְּכֹל הַבְּרִיאָה, בְּכֹל וּבְפָרֵט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, כִּי כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, הַכֹּל הִיָּה בְּשִׁבִיל הִתְפָּאֲרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל כַּנ"ל, וְכָל דָּבָר וְדָבָר נִבְרָא בְּרָצוֹנוֹ, בְּזֶה הַכַּח וּבְזֶה הַטַּבֵּעַ וְהַנְּהָגָה, כְּפִי הִתְפָּאֲרוֹת שֵׁישׁ בְּכֹל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. נִמְצָא, כְּשִׁיּוֹדֵעַ וּמוֹצֵא הִתְפָּאֲרוֹת שֵׁישׁ בְּיִשְׂרָאֵל, בְּכֹל וּבְפָרֵט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, יוֹדֵעַ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֵׁישׁ בְּכֹל הַבְּרִיאָה וּבְפָרְטֵי הַבְּרִיאָה וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת.

(כִּי) הִתְפָּאֲרוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל הוּא שֶׁרֵשׁ הַבְּרִיאָה, הֵינּוּ: כְּלָלִיּוֹת הִתְפָּאֲרוֹת שֶׁל כְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר עִם כְּלָל יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שֶׁרֵשׁ כְּלָלִיּוֹת כָּל הַבְּרִיאָה בְּכֹל; וְכֵן פְּרָטִיּוֹת הִתְפָּאֲרוֹת, מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר עִם כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפָרְטִיּוֹת, זֶהוּ שֶׁרֵשׁ שֶׁל אוֹתוֹ דָּבָר הַפְּרָטִי שֶׁל הַבְּרִיאָה, שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבִיל זֶה הִתְפָּאֲרוֹת; וְכֵן בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, שֶׁהִתְפָּאֲרוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְקַבֵּל בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת מְכֹל אֵיבָר וּתְנוּעָה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, זֶהוּ שֶׁרֵשׁ שֶׁל פְּרָטֵי פְרָטִיּוֹת שֶׁל הַבְּרִיאָה, דְּהֵינּוּ שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת שֶׁל כָּל נִבְרָא וְנִבְרָא.

וְהַכֹּלֵל, כִּי עֵקֶר הַבְּרִיאָה הִיָּה בְּשִׁבִיל הִתְפָּאֲרוֹת שִׁיתְפָּאֵר עִם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִתְפָּאֲרוֹת הוּא הַשֶּׁרֵשׁ וְהַחִיּוֹת שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה בְּכֹלִיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, כִּי כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבְרִיאַת עוֹלָמוֹ, בְּכֹל וּבְפָרֵט וּבְפָרְטֵי

פְּרָטִיּוֹת, הִיָּה כְּפִי הַהֲתַפְּאָרוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מִיִּשְׂרָאֵל בְּכֹלל וּבְפָרֵט
 וּבְפָרֵטִי פְּרָטִיּוֹת. כִּי כָּל־לִיּוֹת הַבְּרִיאָה נִבְרָאת בְּזֹאת הַתְּמוּנָה
 וּבְזֶה הַסֵּדֶר וְהַהֲנָהֲגָה שִׁישׁ לְכָל־לִיּוֹת הַבְּרִיאָה, כְּפִי כָּל־לִיּוֹת
 הַהֲתַפְּאָרוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל; וְכֵן כָּל דְּבָר בְּפָרֵט נִבְרָא בְּזֶה
 הַתְּמוּנָה וּבְזֶה הַטַּבֵּעַ, כְּפִי פְּרָטִיּוֹת הַהֲתַפְּאָרוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מִכָּל
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפָרֵט וְכֵן בְּפָרֵטִי פְּרָטִיּוֹת כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן הַצְּדִיק,
 עַל־יְדֵי שְׂמוּצָא הַהֲתַפְּאָרוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל מִיִּשְׂרָאֵל תָּמִיד,
 בְּכֹלל וּבְפָרֵט וּבְפָרֵטִי פְּרָטִיּוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא יוֹדֵעַ טַעַם כָּל
 הָרְצוֹנוֹת שֶׁהֵיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַבְּרִיאָה, בְּכֹלל וּבְפָרֵט וְכוּ',
 כִּי כָּל הָרְצוֹנוֹת שֶׁל הַבְּרִיאָה בְּכֹלל וְכוּ' הֵיָה כְּפִי הַהֲתַפְּאָרוֹת
 שֶׁיִּקְבֵּל מִיִּשְׂרָאֵל בְּכֹלל וְכוּ' כַּנִּ"ל.

וְהַבֵּן הַדְּבָרִים הַיְטִיב, כִּי הֵם דְּבָרִים עֲמֻקִּים מְאֹד, וּמֵהֶם תּוֹכֵל
 לְהַבִּין גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ וּגְדֻלַּת יִשְׂרָאֵל וּגְדֻלַּת
 הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים, אִיךָ הֵם מְסַתְּכָלִים בְּעוֹלָם, שִׁיּוֹדְעִים בְּכָל עֵשֶׁב
 וְעֵשֶׂב וְכֵן בְּכָל נִבְרָא שֶׁבְּעוֹלָם טַעַם תְּמוּנָתוֹ וְכוּחֹ וְהַנְּהַגְתּוֹ
 בְּפָרֵטִי פְּרָטִיּוֹת, וְכַנִּזְכָּר לְעֵיל – עַל כֵּן הָאֲרַכְתִּי לְחֹזֵר הַדְּבָרִים,
 מְגַדֵּל דְּקוּתָם וְעֲמֻקּוּתָם.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ

וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם – יז

- א יִרְאֶה וְאַהֲבָה אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל־יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר:
- ב הַצְּדִיק מְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ תָּמִיד לְגִלוֹת הָרְצוֹנוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
 הֵינּוּ הָרְצוֹן שֶׁהֵיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹלל הַבְּרִיאָה דְּהֵינּוּ מֵה שֶׁעָלָה
 בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם בְּכֹלל. וְכֵן הָרְצוֹנוֹת שֶׁהֵיָה לוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּפָרֵטִי הַבְּרִיאָה וּבְפָרֵטִי פְּרָטִיּוֹת. כִּי כָּל בְּרִיָּה מְשַׁנָּה

מַחְבְּרֵתָהּ בְּתֻמוֹנָהּ וּבְכֹחַ וּבְטִבֵּעַ וּבְהִנְהָגָהּ. וְכֵן בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת
יֵשׁ בְּכָל בְּרִיָּה בְּפָנַי עֲצָמָה גַם כֵּן כַּמָּה וְכַמָּה פְרָטִים וְשִׁנּוּיִים בֵּין
אֵיבָר לְאֵיבָר וְכִיּוֹצֵא. וּבְכָל הַבְּרוּאִים כָּלֵם דּוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר
בְּכָלֵם יֵשׁ שִׁנּוּיִים רַבִּים לְאִין מִסְפָּר בֵּין כָּל אֶחָד לַחֲבֵרוֹ וְכֵן בְּכָל
אֶחָד בְּפָנַי עֲצָמוֹ בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת כַּנ"ל. וְהַכֹּל הוּא רַק מִחֲמַת רְצוֹן
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂרָצָה שְׂוִיָּה יִהְיֶה כָךְ וְזֶה כָךְ. וְהַצְדִּיק מְחַפֵּשׁ תָּמִיד
אַחַר אֱלוֹ הַרְצוֹנוֹת וּמְשִׁיג וּמוֹצֵא אוֹתָם עַל־יְדֵי הַהִתְפָּאָרוֹת
שֶׁמוֹצֵא בְּיִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וּבְפָרְט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת. כִּי כָל הָעוֹלָם לֹא
נִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל שְׂצָפָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַהִתְפָּאָרוֹת
וְהַשְּׂעִשׂוּעִים שֶׁיִּקְבֹּל מִיִּשְׂרָאֵל. וְכֵלֵל הַבְּרִיָּאָה הִיָּה בְּשִׁבִיל
הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁיִּקְבֹּל מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּפְרָטֵי הַבְּרִיָּאָה הִיָּה בְּשִׁבִיל
הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁיִּקְבֹּל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפָרְטִיּוֹת מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל. וְכֵן הַשִּׁנּוּיִים בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל הַנְּבִרָאִים הִיָּה
כְּפִי הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁיִּקְבֹּל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפָרְטֵי
פְרָטִיּוֹת מִכָּל תְּנוּעָה טוֹבָה שָׁבוּ. וְהַצְדִּיק מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ תָּמִיד
וּמוֹצֵא הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּיִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וּבְפָרְט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת
וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹדֵעַ וּמְשִׁיג כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיָּה לוֹ
בְּכָל הַבְּרִיָּאָה בְּכָלֵל וּבְפָרְט וּבְפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת. וְעַל־יְדֵי שֶׁהַצְדִּיק
מְעַלֶּה הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁמִּתְפָּאֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם יִשְׂרָאֵל שְׂעַל־יְדֵי־
זֶה נִתְגַּלֵּין כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הַבְּרִיָּאָה כַּנ"ל עַל־יְדֵי־זֶה נִתְגַּלֶּה
הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה:

ג צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר אֲפִלּוֹ עִם הַקָּל שֶׁבְּקָלִים
שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל. אֲפִלּוֹ פּוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל כָּל זְמַן שֶׁשֵּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו
יֵשׁ בּוֹ הַהִתְפָּאָרוֹת פְרָטֵי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר עִמּוֹ. עַל כֵּן אָסוּר
לְאָדָם לְיָאֵשׁ עֲצָמוֹ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲפִלּוֹ אִם קָלָקַל וּפְגָם הַרְבֵּה

חֹם וְשָׁלוֹם. כִּי עֲדִין לֹא פָסַק חֲבִיבוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֶּנּוּ כַּנֶּ"ל

תַּסְכּוֹ ׀ אָמַר מִוֹהַר צִי"ל "צָר לָנוּ מִקֹּדֶה שִׁדְדֵי צָהָר מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ׀
׀ חֹם וְשָׁלוֹם יִצָּא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁעֵי יִשִׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת ׀

מֵאֵד חֹם וְשָׁלוֹם. כִּי עֲדִין לֹא פָסַק חֲבִיבוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֶּנּוּ כַּנֶּ"ל
וְעַל כֵּן יִכּוֹל עֲדִין לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהַעֲקָר הוּא עַל-יַדֵי אַנְשֵׁי
אַמֶּת שֶׁהֵם יִכּוֹלִים לְמַצֵּא גַם הַטּוֹב וְהַתְּפֹאֲרוֹת שֵׁישׁ אֲפֵלוּ
בְהַגְרוֹעַ שֶׁבְּגֵרוּעִים וְלִהְיוֹב הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

סֵדֶר הַיַּיִ מִוֹהַר צִי"ל הַיּוֹפְיִ:

פֶּט (ט) שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה מוֹצְאֵי שֶׁבֶת
פְּרִשֵׁת תּוֹלְדוֹת תַּק"ע פּה בְּרַסְלָב. כָּל סֵדֶר הַזְּמַנִּים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה
דִּהְיִנוּ רֵאשִׁי הַשָּׁנָה יוֹם כְּפוּרִים סְכוֹת הוֹשַׁעְנָא רַבָּא שְׁמִינֵי עֶצְרַת
חֲנֻכָּה וּפוּרִים. וּמִקֶּדֶם לוֹ חֲמֵשָׁה עָשָׂר פְּסַח שְׁבוּעוֹת וְכו' בְּכָל זְמַן
וְזְמַן מֵאֵלוֹ הַזְּמַנִּים אֵין אֲנִי כְּמוֹ מִקֶּדֶם (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵז סַע קוּמַט דִּי
צִיט בֵּין אֵידֵי גֵיט דָּאס וְוַאס פֶּרִיעֶר).

(הַמוֹבֵן מִדְּבָרָיו הָיָה שֶׁבְּכָל אֵלוֹ הַזְּמַנִּים הוּא בָּא עַל הַשָּׁנָה וְדַעַת חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, וְאֵינוֹ עוֹבֵד
אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵלוֹ הַזְּמַנִּים עִם הָעֲבוּדָה שֶׁעָבַד כְּכֹר בְּאֵלוֹ הַזְּמַנִּים בְּשָׁנִים שֶׁעָבְרוּ,
רַק בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הוּא בָּא עַל הַשָּׁנָה חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, וַיֵּשׁ לוֹ עֲבוּדָה חֲדָשָׁה בְּאֵלוֹ הַזְּמַנִּים).
בְּחֲנֻכָּה שֶׁל אֲשֶׁתֶּקֶד הָיִיתִי מִדְּלִיק הַנְּרוֹת וְשָׂאָר הַנְּהָגוֹת חֲנֻכָּה
בְּכּוֹנוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר אָז וְכֵן בְּרֵאשִׁי הַשָּׁנָה וַיּוֹם-כְּפוּר וְכו'
הָיְתָה עֲבוּדָתוֹ בָּהֶם עַל-פִּי הַכּוֹנוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַרָה בְּרֵאשִׁי-
הַשָּׁנָה זֶה רַק שֶׁהָיְתָה בְּדַקוּת יוֹתֵר הֵינּוּ שֶׁעֲבוּדָתוֹ הָיְתָה בְּדַקוּת
יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַתּוֹרָה הַנֶּ"ל):

צ (י) בְּפוּרִים נוֹדַע לִי נִפְלְאוֹת. עָנָה רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְאָמַר
אוֹרִיתָא שְׁמָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא סָתוּם וְגִלְיָא. בְּתַחֲלָה הַתּוֹרָה
מְגִלִית פָּנִים אֶל הָאָדָם, וְאַחֲרֵי-כֵן נִסְתָּרָת. וּמִי שֶׁהוּא בֶּעַל נַפְשׁ
הוּא מְסַבֵּב וּמְחִיזֵר אַחֲרֵיהָ וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ עָלֶיהָ וַיֵּשׁ לוֹ גֵּעְגּוּעִים
גְּדוֹלִים וְהַשְׁתַּוְקוּת נִמְרָץ בְּמִסִּירַת נַפְשׁוֹ עַד שֶׁזּוֹכָה שֶׁתִּתְגַּלֶּה
הַתּוֹרָה אֵלָיו.

כי בתחלה נתגלה לי ענין של פורים בקטנות ובהעלם (הינו שלא נגלה לו הענין בהתגלות גמור רק ברמז והתנוצצות בעלמא) ואחר-כך עזרני השם יתברך כי הוא יתברך עוזר לי תמיד ונתגלה לי הענין והענין של פורים שנתגלה אז היה סתום ונעלם מכל העולמות רק בעולמות עליונים שהם רחוקים מאד מאד רק שם יודעים זאת.

כי עבודה שלי בפורים הנ"ל היה לתקן פגם קרח, וכשנתגלה לי זאת היה רחוק בעיני מאד מה סמיכות יש לפורים עם קרח עד שעזר לי השם יתברך וכו' כי יש דברים סתומים מאד בהתורה הקדושה ונתגלה לי שאותיות פורים הם ראשי-תבות (ויקרא י"ג): "ואם מפאת פניו ימרט ראשו קרח הוא" בחינת קרח (והשאר לא באר).

אחר-כך אמר רבנו זכרוננו לברכה שלא היה יכול לישן כל אותה הלילה שספר זאת מחמת שהיה מצטער על שגלה זאת, ואמר שנחמתו היתה כי עדין לא גלה כלל. גם באמת אין כתוב כן בתורה רק כן כתיב ואם מפאת פניו ימרט ראשו גיבח הוא רק מקדם כתוב ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא והדברים סתומים ונעלמים מאד. אשרי המחכה לביאת הגואל אז ישיגו שיחתו הקדושה:

סדר האלף-בית הימני:

ד. תקון חצות הוא סגלה לכבוד. ה. מי שהקדוש-ברוך-הוא נתרומם על ידו למעלה, הוא נעשה מפרסם. ו. מי שפוגע בכבוד של צדיקים, על-ידי זה נופל לחלשה. ז. חבוק הספר תורה מסגל לכבוד. ח. על-ידי ענוה בא כבוד. ט. לפעמים יש לאדם כבוד וגדלה בשביל זכות של אחד מבני ביתו. י. מי שאומר לא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד

תַּסְכַּח – לְאָמֵר מִזֶּה רִנִּיתִי זֶקֶן לְ"צַדִּיק לְאֵלֵי מַקֻּוֹה שִׂדְדִי לְאֵחָד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" –
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעַיִן יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת –

חָטְאתִי, הוּא מְבֹזָה בְּעֵינַי כָּל. יא. רַב הַבְּזִיוֹנוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם
הֵם בְּשִׁבִיל חֲטָאוֹת נְעוּרִים. יב. צְמָאוֹן הַמְּפָלֵג הוּא סִימָן לִירִידַת
הַכְּבוֹד. יג. מִי שֶׁמְצִיל סֵפֶר-תּוֹרָה מִשׁוֹם דְּבָר הַמְּאַבֵּד אוֹתוֹ, זֹכָה
לְכְבוֹד. יד. אִישׁ נִכְבָּד – דְּבָרָיו קִיָּמִים. טו. כְּשֶׁאַתָּה נוֹתֵן כְּבוֹד
לְאָדָם, תִּתֵּן כְּבוֹד גַּם לְמִשְׁמָשׁוֹ. טז. כְּשֶׁנִּחְטָטִים הַמֵּתִים, בְּיָדוּעַ
שָׂרָצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַבִּיא אֵיזָה בְּזִיוֹן עַל הַחַיִּים, וְנִתְהַפֵּךְ
הַדְּבָר. יז. מִי שֶׁעוֹבֵר עַל צוּוֵי שֶׁל הַצַּדִּיק, הוּא נוֹפֵל מִחֲשִׁיבוֹתָיו.
יח. עַל-יְדֵי רְדִיפַת הַכְּבוֹד בָּא לִידֵי הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה. יט. אָדָם
שֶׁהוּא בְּחֲשִׁיבוֹת אֵין צָרִיךְ לְבִזּוֹתוֹ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא רָשָׁע. כ. כִּי
צָרִיךְ לִתֵּן כְּבוֹד לְמַלְכוּת, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. כא.
עַל-יְדֵי כְבוֹד שֶׁמְכַבְּדִין אֶת הַתּוֹרָה, אָדָם נִצּוֹל מִשׁוֹנְאָיו. כב. כְּבוֹד
הַגֵּם לָבוֹא בְּהַצְנַע. כג. מִי שֶׁהוּא מְבֹזָה, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא אוֹהֵב
כְּזָבִים. כד. הַכְּבָדִים שֶׁל הָאָדָם מְכַבְּדִין אֶת הָאָדָם. כה. הַכְּבוֹד
תּוֹלָה בְּנַפְשׁוֹ. כו. הַכְּבוֹד תּוֹלָה בְּרִצּוֹן הַלֵּב. כז. כְּשֶׁאַתָּה נִרְדָּף,
תִּזְכָּה לְכְבוֹד בְּעוֹלָם הַיְזָה. כח. עַל-יְדֵי בְּקוֹר-חוֹלִים הַכֹּל מִתְכַבְּדִין
בוֹ. כט. מִתְכַבְּד בְּקִלּוֹן חֵבְרוֹ, לֹא יִזְכָּה לְסֵפֶר, שִׁיקָרָא עַל שְׁמוֹ.

חֵלֶק שִׁנִּי א. בְּנֵי אָדָם הַמְכַבְּדִין זֶה אֶת זֶה, בְּיָדוּעַ שֶׁהֵם מְהַגְנִים
וְכֵן לְהַפְּךָ. ב. כָּל הַכְּבוֹד שֶׁל כָּל הַמְּלָכִיּוֹת נִכְלָלִים בְּאַרְבַּע מְלָכִיּוֹת,
וְעַל-יְדֵי מַעֲשֵׂה מְנוּרָה וְקִדּוּשׁ הַחֹדֶשׁ וְקִטְרֹת וְשִׁמִּירָה מִן מֵאֲכָלִים
טְמֵאִים, כָּל הָאֲרָבַע מְלָכִיּוֹת מְחַזִּירִים אֶת הַכְּבוֹד שֶׁבְּתוֹכָם לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. ג. בְּזֶה שִׁיּוּצָאִין לְקִרְאָת אָדָם חָשׁוּב, נִתְעוֹרְרִין עֲשָׂרָה
מֵאֲמָרוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. גַּם עַל-יְדֵי קְרִבַת הָרְחוּקִים גַּם-כֵּן.
ד. צָרִיךְ לְכַבֵּד לְזֶה, שֶׁהַשָּׁעָה מְשַׁחֶקֶת לוֹ.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

ה הָיָה מְגִנָּה מְאֹד אֶת סְפָרֵי הַמְּחַקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים, וְאָמַר שֶׁאֵין

שָׁם כָּלֵל שֶׁכֵּל גָּמֹר כִּמוֹ שֵׁישׁ בְּאִיזָה מְאֹמֵר מֵהַרְשָׁ"א אוֹ מֵהַר"ם שִׁיף וְכִיּוֹצֵא מִסְפָּרֵינוּ הַקְדוּשִׁים שֵׁישׁ בָּהֶם עִמְקוֹת וְשֶׁכֵּל נִפְלָא וְנָעִים מְאֹד, אֲבָל בְּאֵלוֹ הַסְּפָרִים לֹא נִמְצָא זֶה הַשֶּׁכֵּל כָּלֵל כִּי הֵם מְדַבְּרִים רַק בְּדֶרֶךְ הַקְּשִׁים מִנֵּה וְבֵה עַד שְׂבָאִים לְאִיזָה מוֹפֵת, אֲבָל הַשֶּׁכֵּל שֵׁישׁ בְּתוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה לְהַבְדִּיל אֵין שָׁם כָּלֵל כָּלֵל:

וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל מִסְפָּרֵיהֶם רַק הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת וַיֵּשׁ לוֹ יִרְאֵת הָעֲנָשׁ כִּי עֵקֶר הָעֲבוּדָה בְּתַחֲלָה הִיא רַק מִחֲמַת יִרְאֵת הָעֲנָשׁ וּבְלִי יִרְאֵת הָעֲנָשׁ אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּחִיל כָּלֵל בְּעֲבוּדַת ה' וְאֶפְלוּ צְדִיקִים צָרִיכִים גַּם כֵּן יִרְאֵה כִּי עוֹבְדֵי מֵאֲהָבָה הֵם מוֹעֲטִים מְאֹד מְאֹד וְעֵקֶר הוּא יִרְאֵת הָעֲנָשׁ כִּי הִירְאָה עֲלָאָה בְּגִין דִּהוּא רַב וְשִׁלִּיט וְכוּ' הֵינּוּ יִרְאֵת הָרוּמָמוֹת לָאוּ כָּל אָדָם זוֹכֵה לְזֹאת הִירְאָה אֲבָל עֵקֶר הָעֲבוּדָה הוּא רַק עַל־יְדֵי יִרְאֵת הָעֲנָשׁ אֲצֵל רַב בְּנֵי אָדָם וּמִי שְׁלֹמֵד חֵם וְשָׁלוֹם, בְּסִפְרֵי הַמְּחֻקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים נִכְנָם בְּלָבוּ סְפִקוֹת וּכְפִירוֹת כִּי כָּל אָדָם נוֹלָד עִם רְשָׁעוֹת כִּי טַבַּע כָּל אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי רְשָׁעוֹת הֵינּוּ אַחֲרֵי תַּאֲוֹת רְעוּת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַק מִחֲמַת יִרְאֵת הָעֲנָשׁ הוּא שׁוֹבֵר תַּאֲוֹתוֹ וְנִכְנָם בְּדַרְכֵי ה' אֲבָל כְּשֶׁלֹּמֵד בְּאוֹתָן הַסְּפָרִים שֶׁל חֻקִּירוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי מוֹצֵא לְעֲצָמוֹ סְפִקוֹת וּכְפִירוֹת שֶׁהֵם סִיוַע לְרְשָׁעוֹת שֶׁלוֹ שֵׁישׁ בוֹ בְּטַבְּעוֹ וְעַל־כֵּן אֵין אָנוּ מוֹצְאִים כָּלֵל שִׁיְהִיָּה אִיזָה אָדָם נַעֲשֶׂה אִישׁ כְּשֶׁר וִירָא ה' עַל־יְדֵי סְפָרֵי הַמְּחֻקְרִים, אַף־עַל־פִּי שֶׁנִּמְצָא בְּדַבְּרֵיהֶם אִיזָה דְּבָרִים מְמַדוֹת טוֹבוֹת וְכִיּוֹצֵא אַף־עַל־פִּי־כֵן הַכֹּל הֶבֶל כִּי הַפְּסָדִים מְרַבָּה מִשְׁכָּרָם, כִּי הֵם מְבַלְבְּלִים דַּעַת הָאָדָם מְאֹד וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחֲרֵי מִזְה מַגְדֵּל הָאֶסּוֹר לְלַמֵּד אֵלוֹ הַסְּפָרִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן:

וְאָמַר: אֲשֶׁרִנוּ שְׂמַשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, בְּחַר לָנוּ חֵלֶק טוֹב מְאֹד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תַּסַּע ❦ לְאָמֵר מִזֶּה רִנִּיתִי וְצִיִּיל "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לְאָחִד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" ❦
❦ לְאָמֵר "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וּפְתַח בָּהּ (בְּרֵאשִׁית אֵי-א): בְּרֵאשִׁית בָּרָא
אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְכוּ' בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת וּמוֹפְתִים שְׁלָהֶם, רַק צִוָּה
עָלֵינוּ לְהֵאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמוּנָה לְבַד, וְעַל-כֵּן אָסוּר לָנוּ
לְכַנֵּם בְּחֲקִירוֹת כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם וְאִף שְׁבוּזָהר הַקָּדוֹשׁ הוּא מְגַנֶּה
יְרֵאת הָעֶנְשׁ, כְּבָר מְבֹאֵר עַל זֶה תְּרוּצִים בְּסִפְרֵי מוֹסֵר כִּי בְּאֶמֶת
עֵקֶר עֲבוּדַת ה' הִיא רַק עַל-יְדֵי יְרֵאת הָעֶנְשׁ כַּנִּ"ל וְאָמַר: שְׂאֵלוֹ
הַתְּחַבּוּלוֹת וְהַתְּמַצָּאוֹת שֶׁהַמְּצִיאֵם הַפִּילוֹסוֹפִים בְּחֲכָמָתָם, כְּגוֹן
כְּלֵי מְלַחְמָה נְפִלְאִים וְשָׂאֵר כְּלִים הָעֲשׂוּיִים בְּתְחַבּוּלוֹת עַל-פִּי
חֲכָמָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׂאֵר עֲנִינֵי חֲדוּשִׁים שְׁלָהֶם שֶׁהַמְּצִיא כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִחֲכָמֵיהֶם, אָמַר שֶׁהַכֹּל מְלַמֵּעָה, כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָהֶם
לָבוֹא עַל-זֶה רַק עַל-יְדֵי שֶׁהַתְּנוּצִין לָהֶם הַשֵּׁכֶל בְּזֹאת הַחֲכָמָה,
שֶׁבָּא לְאוֹתוֹ הַחֲכָם הַתְּנוּצִיוֹת מְלַמֵּעָה כִּי כְּשֶׁהִגִּיעַ הָעֵת וְהַזְּמַן
שִׁיתְּגַלֶּה אוֹתָהּ הַחֲכָמָה אוֹ הַתְּחַבּוּלָה בְּעוֹלָם עַל-כֵּן שְׁלַחוּ לָהֶם
מְלַמֵּעָה בְּשֵׁכֶלֶם זֹאת הַתְּחַבּוּלָה כִּדֵּי שִׁיתְּגַלֶּה בְּעוֹלָם כִּי בּוֹדֵאֵי
גַם הַחֲכָמִים הַקְּדוּמוֹנִים שֶׁהָיוּ מִקֵּדָם חָקְרוּ גַם עַל זֹאת, וּמִפְּנֵי מָה
לֹא בָּאוּ הֵם עַל זֹאת הַתְּחַבּוּלָה וְהַתְּמַצָּאָה? רַק בְּאֶמֶת הַכֹּל
מְלַמֵּעָה, וְכִשְׁבָּא הָעֵת שִׁיתְּגַלֶּה זֹאת הַדְּבָר, אֲזִי מֵתְנוּצִין לוֹ
הַשֵּׁכֶל וְאִזּוּ בָּא אוֹתוֹ הַחֲכָם עַל אוֹתָהּ הַתְּחַבּוּלָה כִּי נִשְׁלַח לוֹ
מְלַמֵּעָה מִמָּקוֹם שֶׁהִגִּיעַ לוֹ כִּי בּוֹדֵאֵי אֵינָם מְקַבְּלִים דֶּרֶךְ הַקְּדוּשָׁה
רַק דֶּרֶךְ הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְזֶה פְּשׁוּט:

(וְגַם לְהַבְדִּיל אֵלּוּ הָאוֹמְרִים פְּשׁוּטִים וְחֲדוּשִׁים בְּגִמְרָא פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֵלּוּ לֹא הָיָה
נִשְׁלַח לָהֶם מְלַמֵּעָה מִן הַשָּׁמַיִם אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם כָּלֵל לָבוֹא עַל הַחֲדוּשׁ רַק בְּאֶמֶת הַכֹּל
מְלַמֵּעָה וְכָל אֶחָד מְקַבֵּל מִמָּקוֹם שֶׁמְקַבֵּל, וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחֵר מֵזֶה כִּי בּוֹדֵאֵי יֵשׁ בְּעֵינֵי זֶה
אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מִדְּרָגוֹת מֵהֵיכָן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְקַבֵּל הָאֲרָה וְהַתְּנוּצִיוֹת בְּשֵׁכֶל וּמֵאִיזָה
מָקוֹם מוֹשִׁיטִין לוֹ הַחֲדוּשׁ אוֹ הַחֲכָמָה אֲבָל הַכָּלֵל שֶׁכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים שֶׁמְחַדְּשִׁים הַחֲכָמִים

הן בקדשה כגון פשטים ודרושים וכיוצא, הן להבדיל בעניני חכמות שלהם, הפל מושיטין להם ושולחין להם בשכלם מלמעלה לכל אחד ואחד ממקום הראוי לו כנ"ל):

סדר שליחו ערוף היופני:

סימן צט (א) שתה יין כדי רביעית, אל יתפלל עד שיסיר יינו; ואם שתה יותר, אם הוא יכול לדבר לפני המלך, אם התפלל תפלתו תפלה, ואם אינו יכול לדבר לפני המלך, אם התפלל תפלתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל כשיסיר יינו מעליו; ואפילו אם עבר זמן התפלה, משלים אותה בתפלה שאחריה, כדין שוגג. הגה: ודין ק"ש כדין תפלה, אבל שאר ברכות יכול לברך אע"פ שהוא שכור, (מרדכי ריש פרק הדר הגה' מיימוני פ"ד מהלכות תפלה). **(ב)** דרך מיל, ושינה כל שהוא, מפיגין את היין; וה"מ כששתה רביעית, אבל אם שתה יותר, כל שכן ששינה משכרתו ודרך טורדתו; וה"מ במהלך ברגליו, אבל רוכב, ודאי דרך מפיגה היין. **(ג)** כל אחד שהוא שתוי, סגי ליה לפי מה שמרגיש בנפשו שיפיג יינו. הגה: ולכן אין נוהרין ביינות שלנו, שאין חזקין, שמתפללין אע"פ ששתה רביעית ויותר; (ת"ה סימן מ"ב) וכל שכן אם מתפללים מתוך סידור שבידו, שאין חוששין לשכרות מעט, (כן נראה לי).

סימן ק (א) תפלות של מועדות ושל ר"ח, צריך להסדיר תפלתו קודם שיתפלל, כדי שתהא שגורה בפיו. הגה: ויש אומרים דוקא כשמתפללים על פה, אבל כשמתפללין מתוך הסידור, מותר, דהא רואה מה שמתפלל (וכן נוהגין), (ב"י בשם הר"ר מנוח).

סימן קא (א) המתפלל צריך שיכוין בכל הברכות, ואם אינו יכול לכוין בכולם, לפחות יכוין באבות; אם לא כיון באבות, אע"פ שכיון בכל השאר, יחזור ויתפלל. הגה: והאידנא אין חוזרין בשביל חסרון כוונה, שאף בחזרה קרוב הוא שלא יכוין, אם כן למה

יחזור (טור). (ז) לא יתפלל בלבו לבד, אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו בלחש, ולא ישמיע קולו; ואם אינו יכול לכוין בלחש, מותר להגביה קולו; וה"מ בינו לבין עצמו, אבל בצבור, אסור, דאתי למטרד צבורא. הגה: ואם משמיע קולו בביתו כשמתפלל, כדי שילמדו ממנו בני ביתו, מותר (טור). (ג) י"א שבראש השנה וי"כ מותר להשמיע קולם בתפלה, אפילו בצבור. הגה: וכן נוהגין, ומכל מקום יזהרו שלא להגביה קולם יותר מדאי (דרשות מהרי"ו). (ד) יכול להתפלל בכל לשון שירצה, וה"מ בצבור, אבל ביחיד לא יתפלל אלא בלשון הקודש; ויש אומרים דהני מילי כששואל צרכיו, כגון שהתפלל על חולה או על שום צער שיש לו בביתו, אבל תפלה הקבועה לצבור, אפילו יחיד יכול לאומרה בכל לשון; ויש אומרים דאף יחיד כששואל צרכיו יכול לשאול בכל לשון שירצה, חוץ מלשון ארמי.

סימן קב (א) אסור לישב בתוך ד' אמות של מתפלל; בין מלפניו בין מן הצדדין (בין מלאחריו), (תוס' ומרדכי ואשרי פ' אין עומדין) צריך להרחיק ד' אמות; ואם עוסק בדברים שהם מתקוני התפלות, ואפילו בפרק איזהו מקומן, אינו צריך להרחיק; ויש מתיר בעוסק בתורה, אע"פ שאינו מתקוני התפלות; ויש מי שאומר דהני מילי מן הצד, אבל כנגדו אפילו כמלא עיניו אסור, אפילו עוסק בק"ש. (ז) יש מי שאומר שאם היושב בצד המתפלל חלוש, מותר. (ג) אם היושב ישב כבר, ועמד זה בצדו, אינו צריך לקום, שהרי זה בא בגבולו. (ומכל מקום מדת חסידות הוא לקום אפילו בכהאי גוונא) (ב"י בשם מהרי"א). (ד) אסור לעבור כנגד המתפללים בתוך ד' אמות, ודווקא לפניהם, אבל בצדיהם מותר לעבור ולעמוד. (ה) אם השלים תפלתו והיה אדם אחר מתפלל אחריו, אסור לפסוע

ג' פסיעות עד שיגמור מי שאחריו את תפלתו, שאם יעשה זה הרי הוא כעובר כנגד המתפלל; וצריך לדקדק בזה, אפילו אם האחרון התחיל להתפלל אחריו, מאחר שכבר התחיל.

סדר לקווי תפלות היימני:

שיז: רבונו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות, ואתה יודע את לבבנו, כי אנו רחוקים ממך עכשו כל כך, עד אשר כסתה כלמה פנינו ואנו בושים לשאל ולבקש ממך זאת, שתגלה לנו תעלומות ונסתרות שבתורה, כי אין אנו יודעים על מה לבקש קדם, כי עדין לא התחלנו לטהר ולקדש עצמנו כלל אבל אתה יודע גדל יקרת קדשת נשמותנו בשרשנו, כי אתה בחרת בנו מכל העמים וקראת אותנו עם קדוש עם סגלה, כמו שכתוב: "והייתם לי סגלה מכל העמים" וכמו שכתוב: "כי יעקב בחר לו יה, ישראל לסגלתו":

שיח: חום ויחמל על סגלתך ורעייתך, על עמך ונחלתך, על צבי צבאות חמדתך, אשר בכל לשונות של חבה קראת אותנו באהבתך ובחמלתך אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקרבתנו מלכנו לעבודתך יהמו מעיך עלינו, וכמרו רחמיך על שפלותנו ובזיוננו קומה בעזרתנו והושיענו, ותן בלבנו לצעק אליך תמיד עד שתרחם עלינו ותשיב פניך אלינו ותקרבונו אם אמנם ידעת, כי לפי גדל התרחקותי ממך באלפים ורבבות הרחקות, אין כח בקול צעקתי לעורר ולהוליד תעלומות המחין, ואפלו אם היה לי כח לצעק ולזעק, כל הקולות של כל ברואי עולם לא יספיקו לי אפלו מה שאני צריך לצעק על התרחקות אחד של יום אחד ואין שום קול בעולם שיש לו כח להועיל לי לפי גדל התרחקותי ממך "גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתתי" מכל שכן וכל שכן שעדין לא התחלתי לזעק אפלו לפי כחי אבל כבר הודעתנו,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תסעך - צמח מנוהרניית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שאתה מלא רחמים בכל עת ובכל רגע עלינו, וברחמיך הרבים אתה שומע ומאזין כל הקולות שבְּעוֹלָם מעמקי עמקים כמו שכתוב: "מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שִׁוְעֵתִי שְׁמַעַתְ קוֹלִי" על כן תמכתי יתדותי בטובותיך וחנונותיך הגדולים, כי על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען, ולסליחותיך אני מקוה, ולישועתך אני מצפה ובאתי לפרש פפי לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, עזרני וחנוני ועזר את לבי באמת שאזכה להרגיש באבי העצום באמת, כאב נפשי ורוחי ונשמת, ואזכה לראות ולהבין עצם התרחקותי ממך ותזכני לצעק אליך תמיד בכל כחי ואתה תמלא רחמים עלי, ותאזין קולי הפגום, ותקשיב שועתי המקלקלת:

שיט: ותרחם עלי ברחמיך, ותעזרני לתקן את קולי, ותעלני מקול פגום לקול טוב, ותזכני לצעק בין בתורה בין בתפלה, עד שאזכה ברחמיך הרבים לעזר ולהוליד בקולי את תעלומות המחין שנתעלמו ממנו בעוונותינו ומרב עווננו החלשנו כביכול כח של מעלה, עד אשר, כביכול, תש כח השכינה להוליד המחין כמו שכתוב: "צור ילדך תשי, כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה":

שכ: רבנו של עולם, עשה למענך ולא למעננו, עשה למען שכינתך ועזרנו לצעק אליך באמת בתורה ותפלה, ויעלה ויבוא ויגיע קולינו אליך ותקבל קול צעקתנו במקום צעקת השכינה, עד שנזכה לעזר ולהוליד תעלומות המחין הקדושים שלנו שנתעלמו מאתנו כי אתה לבד יודע תעלומות, ולפניך נגלו תעלומות המחין של כל אחד ואחד מאתנו, להיכן נתעלמו ונסתרו מאתנו עזרנו והושיענו לנו ולכל עמך בית ישראל, שנזכה כל אחד לעזר ולהוליד על ידי קול צעקתנו את המחין הקדושים שנתעלמו מכל אחד ואחד למקום שנתעלמו, עד שכל אחד יזכה בכל פעם להוליד

וּלְגִלוֹת וּלְהַשִּׁיג מַחִיץ חַדָּשִׁים הַשִּׁיכִים אֵלָיו כְּפִי שֶׁרֵשׁ נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ
 וְנִשְׁמָתוֹ וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וְלַדַּעַת אוֹתְךָ בְּכֹל פֶּעַם
 בַּהֲבֵנָה יִתְרָה, וְנִזְכָּה לְגִלוֹת אֶלְהוּתְךָ בְּעוֹלָם:

שְׂכָא: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אָבוֹתֵינוּ, מִלֵּא
 רַחֲמִים, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה שְׁנַתְחִיל מֵעַתָּה
 לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת הַמְּאִירִין אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁהֵם הָעֵינַיִם וְהָאָזְנַיִם וְהַפֶּה וְהַחֹטֵם וְתִזְכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי שֶׁלֹּא
 יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוֹר הַפּוֹגֵם אֶת הַפֶּה, חֵם
 וְשָׁלוֹם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהִיוּ דְבָרֵי אֱמֶת תָּמִיד בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
 וְאִזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְכָל מִינֵי דְבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁין
 אֶת הַפֶּה, וְתִזְכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי וְתַעֲזָרֵנִי לְהַעֲצִים אֶת עֵינַי
 מִרְאוֹת בְּרָע, וְתִהְיֶה בְּעִזָּרֵי שֶׁלֹּא יְהִיָּה לִי שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת עַל שׁוֹם
 דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל וּבִפְרָט תַּעֲזָרֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתִמְלִטֵנִי, שֶׁלֹּא
 אֶסְתַּכַּל, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל שׁוֹם דְּבַר הַמְּבִיא לְיַדֵי הַרְהוּר, חֵם וְשָׁלוֹם
 חוּם וְחֲנִנִי וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי, וּמִלֵּט נַפְשִׁי מֵעַתָּה מִפְּגָם הָרְאוֹת,
 וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, "הֶעֱבַר עֵינַי מִרְאוֹת שְׂוֹא
 בְּדַרְכֶיךָ חַיִּינִי", וְזִכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת אָזְנִי, וְאִזְכָּה לְשִׁמַּע תָּמִיד דְּבָרֵי
 חֲכָמִים אֱמֶתִיִּים וּלְהֶאֱמִין בָּהֶם, וְיִהְיֶה לִי אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת
 וְתִהְיֶה בְּעִזָּרֵי שֶׁאֵפֶה אָזְנִי תָּמִיד לְשִׁמַּע דְּבָרֵי חֲכָמִים אֱמֶתִיִּים,
 וְיִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי, וְיַעֲזָרוּ אֶת לְבָבִי בְּאַמֶּת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ תָּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי, שֶׁלֹּא אֶשְׁמַע לְעוֹלָם וְלֹא
 יִכְנָס בְּאָזְנִי שׁוֹם דְּבוֹר הַפְּגוּם, וְלֹא אֶשְׁמַע וְלֹא אֶקְבַּל שׁוֹם דְּבוֹר
 לְשׁוֹן הָרָע וּרְכִילוֹת וְלֹא אֶשְׁמַע דְּבוּרֵי נְבוּל פֶּה לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם
 דְּבוֹר פְּגוּם רַק אִזְכָּה לְשִׁמַּע תָּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים מִפִּי צְדִיקִים
 וְכַשְׂרִים אֱמֶתִיִּים, דְּבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁים אֶת אָזְנוֹ הַשׁוֹמְעִים וְזִכְּנֵי

זָוֵק נֶתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

תּסנׁוּ ׀ זנמר מוהרני"ת זצ"ל ׀ זנך זנני מוקוה שדך זחד מוספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל ׀
זנך זנני מוקוה שדך זחד מוספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל ׀ זנך זנני מוקוה שדך זחד מוספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל ׀

שִׁיחֶיָּה לִי יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְעַל־יַד־יָזָה אֶזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת חַטְמִי,
וּיָקִים בִּי מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְהָרִיחוּ בְיִרְאֵת ה'":